

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/51/2022
Identifikačné číslo spisu:	4416216407
Dátum vydania rozhodnutia:	27.03.2024
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:4416216407.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ Š. E., narodenej XX. P. XXXX a 2/ Š. E., narodeného XX. N. XXXX, oboch Y., U. X a zastúpených splnomocnenkyňou Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Magyerka, s.r.o., Nové zámky, Ernestova bašta 2, IČO: 36 857 751, proti žalovaným: 1/ CEE COLLECT Slovakia s. r. o. v likvidácii, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Suché Mýto 1, IČO: 45 882 053, 2/ Dražby a aukcie, s. r. o., Martin, Jilemnického 4012/30, IČO: 36 751 642, 3/ Financial & Reality s.r.o., Komárno, Dunajské nábr. 2529/38, IČO: 50 201 328 a 4/ S.. V. I., narodenému XX. S.Á. XXXX, J. - Č., Č. XXX/XX, žalovanej 2/ zastúpenej splnomocnenkyňou Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., Martin, Jilemnického 4012/30, IČO: 36 715 352 a žalovaným 3/ a 4/ zastúpeným splnomocnenkyňou Advokátska kancelária JUDr. Roman Blažek, s.r.o., Komárno, Pohraničná 4, IČO: 36 721 123, o neplatnosť dobrovoľnej dražby, vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 4C/281/2016, o dovolaniach žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 26. februára 2020 sp. zn. 5Co/6/2020, takto

rozhodol:

Konanie o dovolaní žalovanej 1/ z a s t a v u j e .

Rozsudok Krajského súdu v Nitre z 26. februára 2020 sp. zn. 5Co/6/2020 a rozsudok Okresného súdu Nové Zámky z 15. februára 2018 č. k. 4C/281/2016-254 v napadnutej časti vo veci samej a v časti trov konania z r u š u j e a v e c v r a c i a Okresnému súde Nové Zámky na ďalšie konanie.

Z a s t a v u j e konanie proti žalovanej 1/.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nové Zámky (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 15. februára 2018 č. k. 4C/281/2016-254 I. určil, že dražba nehnuteľností, nachádzajúcich sa v okrese Nové Zámky a v obci a katastrálnom zemí Y., zapísaných Okresným úradom Nové Zámky, odbor katastrálny na LV č. XXXX ako parcela registra „C“ č. 1056/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 583 m² a ako stavba na parcele č. 1056/2 súp. č. XXXX dom, spoluvlastnícky podiel jedna jednina (ďalej tiež len „predmet dražby“), ktorých vlastníckmi boli žalobcovia, vykonaná 27. júna 2016 o 13.00 hod. v miestnosti č. XXX v budove č. XXXX/X na P. ulici v S. žalovanou 2/ ako dražobníkom, pojatá v notárskej zápisnici

notárky JUDr. Viery Školníkovej č. N 223/2016, NZ 22993/2016, NCRIs 23695/2016 na návrh žalovanej 1/ ako navrhovateľa dražby, ktoré vydražila žalovaná 3/ ako vydražiteľ, je neplatná; II. v časti o určenie vlastníckeho práva žalobcov k predmetu dražby konanie zastavil a III. vyslovil, že žalobcovia majú voči všetkým žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia končiaceho konanie samostatným uznesením súdneho úradníka. V rozsudku právne odôvodnenom ust. § 12, § 21 ods. 2 a § 24 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona SNR č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších zmien a doplnení (ďalej tiež len „zákon o dobrovoľných dražbách“ alebo skratkou „ZoDD“) a § 137 písm. c) a d) Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z. z. v znení zákona č. 87/2017 Z. z. a dnes už i viacerých neskorších zmien a doplnení, ďalej tiež len „CSP“) mal vecne za to, že pri konaní dražby spochybnenej žalobou podanou inak v zákonom ustanovenej prekluzívnej (prepadnej alebo tiež zánikovej) lehote síce nešlo dať za pravdu žalobcom, pokiaľ namietali ohodnotenie predmetu dražby a nedoručenie im pôvodným záložným veriteľom (Slovenskou sporiteľňou a.s.) oznámenia o začatí výkonu záložného práva (v prvom prípade z dôvodu, že žalobcovia nevzniesli námietky voči znaleckému posudku, ohodnocujúcemu podľa nich predmet dražby sumou príliš nízkou, v druhom potom pre preukázanie žalovanou 1/ opaku tvrdenia žalobcov), neplatnosť dražby však podľa súdu prvej inštancie spôsobilo nedoručenie žalobcom riadne do vlastných rúk zápisnice o vykonanej dražbe a porušenie zodpovedajúcej zákonnej povinnosti dražobníka, nakoľko žiaden zo žalobcov sa v čase doručovania nezdržoval v mieste trvalého bydliska (žalobkyňa 1/ pre dlhší čas trvajúce zdržiavanie sa v W. a žalobca 2/ pre hľadanie si zamestnania v Č. V.) a zásielku určenú do vlastných rúk prevzala za oboch ich dcéra Š.J. G. v pozícii len poštovej splnomocnenkyne adresátov (pričom splnomocnenie na prijímanie zásielok pošte bolo treba považovať vo vzťahu k súdu a analogicky tiež vo vzťahu žalobcov k dražobníkovi za neúčinné).

2. Krajský súd v Nitre (ďalej tiež len „odvolací súd“ a spolu so súdom prvej inštancie tiež len „nižšie súdy“) rozsudkom z 26. februára 2020 sp. zn. 5Co/6/2020 na odvolania všetkých žalovaných rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo veci samej a v časti trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a obom žalobcom priznal voči všetkým žalovaným aj náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Svoj rozsudok právne zdôvodnil ust. § 191 ods. 1, § 217 ods. 1 vety prvej, § 220 ods. 2 vety tretej a § 378 ods. 1 CSP aj s odkazmi na § 10 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách a § 47 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení, platného a účinného v čase podania žalovanou 2/ zásielok obsahujúcich notársku zápisnicu o vykonanej dražbe na poštovú prepravu obom žalobcom). Vecne síce nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie o neplatnom doručení zápisnice o vykonanej dražbe obom žalobcom, majú za to, že tzv. poštové splnomocnenie udelené žalobkyňou 1/ jej dcére pri dlhodobom zdržiavaní sa adresátky v zahraničí bolo na platné doručenie postačujúcim, v prípade žalobcu 2/ však takéto splnomocnenie absentovalo a preto bol potrebný postup pri doručovaní tak ako pri doručovaní súdnych písomností, pri ktorom na vznik fikcie doručenia bolo potrebné (o. i.) preukázanie zdržiavania sa adresáta v čase a mieste doručenia (ktoré ale z doručienky v spise, na rozdiel od jej opatrenia podpisom dcéry oboch žalobcov, nevyplývalo).

3. Proti takémuto rozsudku odvolacieho súdu podali dovolania žalované 1/ a 2/, obe z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci oboma nižšími súdmi.

4. Žalovaná 2/, navrhujúca zrušenie rozsudku odvolacieho súdu (bez ďalšieho ? - otázka Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ďalej tiež len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) s eventualitou jeho zmeny zamietnutím žaloby, prípustnosť dovolania evidentne vyvodzovala z ust. § 421 ods. 1 písm. b) CSP, namietajúc nesprávne riešenie nižšími súdmi dosiaľ podľa nej dovolacím súdom neriešenej otázky existencie povinnosti na doručenie zápisnice o vykonanej dražbe. Oba nižšie súdy tu podľa nej trvali na existencii povinnosti, ktorú zákon dražobníkovi neukladá, pretože ten hovorí len o povinnosti zápisnicu odoslať, ktorú preukázateľne splnila (pominúc to, že bezpodmienečné trvanie na doručení v krátkej 5-dňovej lehote podľa § 24 ods. 7 zákona o dobrovoľných dražbách by spôsobovalo aj nesplniteľnosť podmienky, pri ktorej by už neskoršie vyzdvihnutie si zásielky privodilo porušenie povinnosti), namietala žalovaná 2/ v ďalšom nižšom súdom vytýkajúca i nezaobranie sa otázkou dotknutia dražbou osoby

žalobcu 2/ na jeho právach.

5. Žalovaná 1/, táto preferujúca dovolací návrh na zmenu rozsudku odvolacieho súdu dovolacím súdom zamietnutím žaloby s eventualitou zrušenia rozsudku odvolacieho súdu a vrátenia mu veci na ďalšie konanie, prípustnosť dovolania vyvodzovala výslovne z ust. § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Aj podľa nej je dosiaľ dovolacím súdom neriešenou, pre rozhodnutia oboch nižších súdov nepochybne ťažiskovou a týmto aj podľa žalovanej 1/ nesprávne riešenou otázka správnej interpretácie ust. § 24 ods. 7 ZoDD (vo väzbe na jeho § 17 ods. 5), zakotvujúceho povinnosť dražobníka zápisnicu o vykonanej dražbe o. i. vlastníkovi predmetu dražby zaslať (nie doručiť). V zhode so závermi jedného z rozhodnutí iného odvolacieho súdu v obdobnej veci (vo veci Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Co/3/2018) mala za to, že ustanovenie § 24 zákona o dobrovoľných dražbách má skôr technický ráz a nedoručenie zápisnice o vykonaní dražby nebude mať dopad na platnosť dražby, ak bola inak vykonaná v súlade so zákonom.

6. Žalobcovia navrhli dovolanie zamietnuť, majúc za to, že toto je síce prípustné, nie je ale dôvodné pre potrebu stotožnenia sa s tou interpretáciou ustanovení § 10 ods. 1 a § 24 ods. 7 zákona o dobrovoľných dražbách, ktorú ponúkli nižšie súdy.

7. Žalovaní 3/ a 4/ dovolacie návrhy nepodali a každá z dovolateľiek sa vo vyjadrení k dovolaniu tej druhej k nemu pripojila.

8. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolania podali za účinnosti CSP v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strany, v ktorých neprospech bol vydaný napadnutý rozsudok odvolacieho súdu aj týmto v podstatnom potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie (§ 424 CSP) a to za splnenia podmienok ich zastúpenia aj spísania dovolaní oboch dovolateľiek na to zákonom určenými osobami (§ 429 ods. 1 CSP v spojení s čl. I § 12 ods. 1 písm. e) a § 15 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení živnostenského zákona v znení neskorších predpisov, i tohto v znení celého radu zmien a doplnení), po prejednaní veci bez pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou CSP) dospel k záveru, že v prípade žalovanej 1/ pokračovaní v konaní o jej dovolaní (a i akémukoľvek vecnému rozhodnutiu odvolacieho súdu o ňom) bráni nedostatok jednej z procesných podmienok, dovolanie žalovanej 2/ (a nebyť skutočnosti zhora týkajúcej sa žalovanej 1/ a objasnenej vzápätí, aj to jej) však treba považovať za prípustné a zároveň i za dôvodné (vecne opodstatnené).

9. Podľa § 161 ods. 1 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“) a podľa odseku 2 rovnakého zákonného ustanovenia ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

10. Podľa § 61 CSP procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva; podľa § 62 rovnakého zákona ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví; podľa § 64 CSP ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom a ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví. Napokon podľa § 438 ods. 1 zákona citovaného v tomto i predchádzajúcom bode na konanie na dovolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak a podľa jeho odseku 2 na dovolacie konanie sa nepoužijú ustanovenia o pristúpení subjektov, o zmene a späťvzatí žaloby a o vzájomnej žalobe.

11. Z obsahu zápisu vo vložke č. 68074/B oddielu Sro obchodného registra vedeného Mestským súdom Bratislava III vyplýva, že obchodná spoločnosť CEE COLLECT Slovakia s. r. o. “v likvidácii“, v obchodnom registri zapísaná od 14. októbra 2010, naposledy sídliaca na adrese Bratislava - Staré Mesto, Suché Mýto 1, bola po jej zrušení a likvidácii vymazaná z obchodného registra dňom 26. októbra 2023.

12. Obchodná spoločnosť, z ktorých jednou je aj spoločnosť s ručením obmedzeným, je právnickou osobou so spôsobilosťou mať práva a povinnosti, ktorá ako každá právnická osoba zapisovaná v obchodnom registri zaniká ku dňu výmazu z obchodného registra, ak tento zákon neustanovuje inak (§

56 ods. 1 a § 68 ods. 1 Obchodného zákonníka č. 513/1991 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení a § 18 ods. 1 a § 20a Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení). Zániku spoločnosti predchádza jej zrušenie s likvidáciou alebo bez likvidácie a spoločnosť sa zrušuje bez likvidácie, ak celé jej imanie prešlo na právneho nástupcu, alebo po jej zrušení súdom nebol zložený preddavok na úhradu odmeny a výdavkov likvidátora (ďalej len „preddavok na likvidáciu“) vo výške ustanovenej osobitným predpisom (§ 68 ods. 2 Obchodného zákonníka).

13. Zrušenie žalovanej 1/ (ako jednej z troch právnických osôb vystupujúcich na tejto strane sporu) s likvidáciou a jej následný zánik výmazom z obchodného registra prinášajú zánik v konaní sa zúčastňujúcej strany sporu bez právneho nástupcu a preto znemožňujú dokončenie dovolacieho konania iniciovaného takouto už neexistujúcou právnickou osobou s kýmkoľvek, koho by šlo povolať do konania namiesto nej.

14. Najvyšší súd preto nemal inú možnosť, než dovolacie konanie iniciované žalovanou 1/ podľa § 161 ods. 2, § 64 vety druhej a § 438 ods. 1 CSP zastaviť (ako je to uvedené v prvej vete výroku tohto jeho uznesenia). Tým bola spôsobená tiež nemožnosť vecného rozhodnutia o návrhu dovolateľky, o ktorej je reč, na odklad právoplatnosti napadnutého rozsudku (návrhu integrovaného do dovolania) a tak už stratila na význame okolnosť, že dovolací súd nezistil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa pre navrhovaný postup a i v prípade podržania si žalovanou 1/ procesnej subjektivity by nebol (v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou dovolacieho súdu) dôvod na vydanie samostatného rozhodnutia o takomto návrhu.

15. V prípade dovolania žalovanej 2/ nastofujúceho rovnakú právnu otázku ako u už zaniknutej žalovanej 1/, ktorého vecnému prejednávaniu nič nebránilo, potom najvyšší súd súhlasí ako s tvrdením, že tu ide o otázku v doterajšej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu neriešenú a zároveň o otázku, od ktorej vyriešenia závisel ako výslovne napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, tak aj jemu predchádzajúci a ním vo veci samej potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie (tvrdenie rozhodné pre posúdenie prípustnosti dovolania), tak aj s ďalším následným tvrdením, že spôsob zodpovedania takejto otázky nižšími súdmi (najmä odvolacím súdom v rozsudku predstavujúcim primárny predmet prieskumu v dovolacom konaní) nemožno považovať za správny a ani zodpovedajúci zmyslu právnej úpravy.

16. Podľa čl. I § 10 ods. 1 ZoDD (ustanovenia nadpísaného marginálnou rubrikou „Zasielanie a doručovanie písomností a zasielanie peňažných čiastok“) písomnosti sa doručujú poštou formou listovej zásielky do vlastných rúk, a ak to nie je možné alebo účelné, doručujú sa iným preukázateľným spôsobom do vlastných rúk osobe, ktorej sú určené; peňažnú čiastku možno zložiť v hotovosti najviac vo výške podľa osobitného predpisu (odkaz poznámkou č. 11aa v ZoDD na zákon č. 394/2012 Z. z. o obmedzení platieb v hotovosti) a na doručovanie sa primerane použijú ustanovenia osobitného predpisu (odkaz poznámkou č. 11 v tu citovanom zákone na §§ 45 až 50 Občianskeho súdneho poriadku).

17. Podľa čl. I § 21 ods. 2 vety prvej ZoDD v prípade, ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy alebo boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby.

18. Napokon podľa čl. I § 24 ods. 7 ZoDD zápisnicu o vykonanej dražbe zašle dražobník do piatich dní odo dňa konania dražby osobám uvedeným v § 17 ods. 5 (z ktorých jednou podľa písmena a) je vlastník predmetu dražby, ak nie je totožný s dlžníkom záložného veriteľa).

19. Podstatou právnej otázky majúcej byť zodpovedanej v prejednávanej veci je jednak to, či povinnosť dražobníka zaslať zákonom určeným osobám (medzi inými aj vlastníkovi predmetu dražby, ktorý má práve v dôsledku dražby o vlastníctvo prísť) zápisnicu o vykonanej dražbe možno interpretovať aj ako povinnosť zápisnicu určeným adresátom doručiť, okrem toho tiež to, aký charakter má lehota piatich dní počítaná odo dňa konania dražby na splnenie povinnosti a (do tretice) tiež to, či prípadné nedostatky v postupe podľa čl. I § 24 ods. 7 ZoDD môžu byť dôvodom neplatnosti dražby.

20. Pokiaľ ide o prvú podotázku, týkajúcu sa náležitej interpretácie povinnosti vtelenej do ustanovenia čl. I § 24 ods. 7 ZoDD, toto ustanovenie zaiste nemožno interpretovať izolovane od iných ustanovení zákona, o ktorom je reč a rovnako ani od účelu zákona (ktorým je o. i. aj ochrana osôb zúčastnených v procese dobrovoľných dražieb alebo týmito dotknutých pred nenáležitými a so zákonom nekorešpondujúcimi postupmi, do rámca ktorých by bezpochyby malo patriť i len formálne vyhovenie zákonom ustanoveným požiadavkám), na druhej strane však od každého v diskutovanom procese zúčastneného možno vyžadovať len splnenie takých povinností, ktoré sú v jeho moci a neprekračujú rámec oprávnení priznaných mu právnymi predpismi.

21. Pri nazeraní na problém aj z tohto uhla pohľadu nemôže byť bez významu, že ZoDD pri úprave doručovania písomností ako pravidlo ustanovuje doručovanie poštou formou listovej zásielky do vlastných rúk a ako výnimku z takéhoto pravidla, uplatniteľnú za splnenia ďalšej podmienky vyjadrenej v zákone za pomoci slovného spojenia „ak to“ (rozumej doručovanie poštou) „nie je možné alebo účelné“, doručovanie iným preukázateľným spôsobom. Pre účely ďalšieho výkladu (a aj korektného zodpovedania otázky nastolenej dovolaním, resp. pri záujme na čo najväčšej presnosti oboma dovolaniami) nemá prílišný význam rozoberanie podmienok uplatnenia (a úspešnej realizácie) výnimky, ale pravidla, pričom tu s výnimkou rozhodnutia sa pre zaslanie (a doručenie) písomnosti odosielateľom osobne prakticky vo všetkých ostatných prípadoch je namieste hovoriť o súčinnosti či kooperácii viacerých subjektov.

22. I všeobecnú zákonom ustanovenú povinnosť doručiť písomnosť do vlastných rúk poštou podľa čl. I § 10 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách v kontexte s inou osobitnou povinnosťou dražobníka zaslať zápisnicu o vykonanej dražbe podľa čl. I § 24 ods. 7 rovnakého zákona takto možno podľa názoru dovolacieho súdu vnímať nanajvýš v rovine povinnosti odosielateľa písomnosti sa postarať o riadny (údajom na obálke uvedeným zodpovedajúci) obsah zásielky, o jej vypravenie údajmi nevyhnutnými pre naplnenie účelu doručovania (o. i. správnymi a čo najúplnejšími identifikačnými údajmi adresáta vrátane jeho presnej a aktuálnej adresy, o ktorej správnosti neexistujú odôvodnené pochybnosti) a o jej odovzdanie na poštovú prepravu (tomu, kto má samotné doručenie realizovať, t. j. pošte alebo inému doručovateľovi spôsobilému urobiť zádosť zákonnej požiadavke na preukázateľnosť doručenia - do vlastných rúk). Pošta aj každý iný do úvahy prichádzajúci doručovateľ vyjmúc samotného odosielateľa sú obvykle osobami od odosielateľa odchylnými a preto treba logicky považovať za vylúčené, aby povinnosti v procese doručovania stíhajúce ich vrátane možných následkov ich nesplnenia boli prenášané na odosielateľa.

23. S aspektom zaslania ako odovzdania na poštovú prepravu súvisí inak už aj druhá podotázka zhora, týkajúca sa charakteru lehoty piatich dní na zaslanie zápisnice o vykonanej dražbe. Pri tej najvyšší súd rovnako považuje za potrebné prisvedčiť tomu názoru z dovolania, podľa ktorého trvanie aj na doručení v takejto lehote by privodilo buď neživotnosť úpravy alebo zneužívanie jej zmyslu a účelu za pomoci postupov vykazujúcich znaky obštrukcie. Preto tu možno konštatovať, že určenie lehoty tu má význam pre urýchlenie procesu finalizácie dražby, aby tak stav konštatovaný v zápisnici sa čo najskôr mohol stať i stavom právnym a podkladom prípadných rozhodnutí iných orgánov, resp. za predpokladu záujmu na spochybnení dražby ako takej a/alebo jej výsledku sa stal čo najskôr predmetom konania pred súdom.

24. Z pohľadu korektného uchopenia problému predostretého dovolaciemu súdu však podľa jeho názoru bez významu nemôže byť ani to, že hoci zákon o dobrovoľných dražbách ako dôvod neplatnosti dražby (a podmienku úspechu žaloby požadujúcej určenie neplatnosti) uvádza porušenie ustanovení tohto zákona, namiesto je otázka, či výklad zahŕňajúci pod pojem nesplnenie akejkoľvek povinnosti vrátane tých nasledujúcich až po vykonaní dražby je správny. V tomto prípade totiž ide o to, že proces dobrovoľnej dražby sa spravidla ukončuje udelením príklepu (§ 20 ods. 11 ZoDD) a okolnosti nasledujúce až potom, čo sa tak stane (po samotnej dražbe), majú síce svoj význam pre prípadné procesy vedúce k spochybneniu dražby ako takej (jej regulérnosti), samy osebe (tu rozumej len ony bez prinajmenšom jedného kvalifikovaného porušenia zákona týkajúceho sa samotnej dražby alebo jej prípravy) by však nemali spôsobovať neplatnosť dražby (opäť ak nie pre nič iné, tak preto, že vôbec nemusí byť v silách subjektov na dražbe participujúcich napriek ich všetkej snahe dražobný proces

úspešne doviest' do konca, toto zabezpečiť).

25. Ak odvolací súd pri posudzovaní problému nastoleného už odvolaním a po ňom aj dovolaním nedospel k záverom priblíženým vyššie, ale naopak k ich presným významovým protikladom a na takomto opačnom názore založil (on a pred ním už - nech aj čiastočne z iných dôvodov - i súd prvej inštancie) rozhodnutie vyznievajúce (celkom, resp. v napadnutej časti vo veci samej) v neprospech žalovaných (vrátane dovolateľky), jeho (ich) rozhodnutie (-a) bolo treba považovať za výsledok nesprávneho (nedostatočne komplexného a úplného) právneho posúdenia veci.

26. Najvyššiemu súdu za opísaného stavu vecí preto neostávalo iné, než podľa § 449 ods. 1 aj 2 v spojení s § 439 písm. a) a § 450 CSP o dovolaní žalovanej 2/ rozhodnúť spôsobom uvedeným v druhej vete výroku tohto uznesenia (t. j. zrušením rozsudku odvolacieho súdu ako celku a rozsudku súdu prvej inštancie len v častiach dotknutých odvolaním, teda s výnimkou výroku o zastavení konania v časti určenia vlastníctva, majúc za to, že náprava stavu zrušením len rozhodnutia odvolacieho súdu nie je postačujúca). Práve toto (kasačné) rozhodnutie otvorilo tiež cestu k zastaveniu konania (ako celku) proti žalovanej 1/ (aj tu podľa § 450 CSP), nakoľko dôvod zastavenia konania o jej dovolaní (len dovolacieho konania) v podobe neodstrániteľného nedostatku jednej z procesných podmienok sa týkal aj konania pred nižšími súdmi.

27. O trovách dovolacieho konania dovolací súd nerozhodol, pretože o nich so zreteľom k zrušeniu rozsudkov oboch nižších súdov patrí rozhodnúť súdu prvej inštancie (§ 453 ods. 3 CSP).

28. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.